

El jutjat absol l'acusat de provocar l'explosió de gas que va matar cinc persones a Caldes

Havia estat manipulant la clau de pas però no hi ha proves per relacionar-lo amb la tràgica deflagració

Marc Rovira, Girona/
Caldes de Malavella.

Una matinada de primers d'abril de 1993 una potent explosió resonava a Caldes. El terrabastall l'havia ocasionat una deflagració de gas propà que havia deixat reduïts a runes els blocs d'habitatges coneguts popularment com a «pisos del butano». Els bombers i els equips sanitaris que van desplaçar-se al lloc dels fets van treure de sota les pedres cinc cadàvers –tres eren membres d'una mateixa família– i una desena de ferits –dos presentaven lesions d'extrema gravetat–. Els tècnics de la companyia del gas van descobrir que la fuga venia d'un pis de la segona planta i que podia ser conseqüència de la manipulació de la clau de pas. Francisco C.F., que llavors tenia 32 anys vivia en el pis on va néixer la fuga i malgrat que també va quedar ferit per l'explosió va ser assenyalat per alguns dels seus veïns com a causant de la desgràcia. Ell, i la seva mare en tant que propietària del pis, va quedar imputat per un delictes d'imprudència temerària.

Ahir, catorze anys i mig després d'aquella tràgica matinada, Francisco compareixia al Jutjat Penal 2 de Girona per enfrontar-se a penes de fins a dos anys de presó i al pagament d'altíssimes indemnitzacions –només per a una de les víctimes ja li demanaven 100.000 euros de compensació–. Ho feia sol perquè la seva mare està afectada per un trastorn senil que la incapacita

Deleg

RUNES. La violència de l'explosió va destrossar l'estructura dels «pisos del butano».

per recordar detalls del fatal succés.

En tan sols un matí la jutgessa Montserrat Bastit, titular del Penal 2 gironí, en va tenir prou per emetre un veredictes que acabava amb més de 14 anys d'interrogants. Després d'escollir la declaració de l'acusat i dels testimonis dels fets i després de valorar els informes dels perïts que van inspeccionar el lloc dels fets la jutgessa va li-

quidar el cas allà mateix optant per una fórmula tan extraordinàriament legal com poc habitual: va emetre una sentència de viva veu. En la resolució exculpava Francisco C.F. de qualsevol responsabilitat relacionada amb l'explosió.

Explosió de matinada

La sentència alliberava l'inculpat i satisfia les pretensions de fiscal i defensa –exercida pel lle-

trat Miquel Abad– que al·legaven que no hi havia proves per relacionar la conducta de l'acusat amb l'explosió mortal.

I és que malgrat que ell va admetre que aquell dia havia estat remenant els fogons de la cuina de casa no va quedar provat que aquesta manipulació tingués a veure amb el succés. En el moment dels fets l'acusat i la seva mare estaven de trasllat però segons la defensa el remenament a

la cuina l'hauria protagonitzat al migdia mentre recollia aparells per emportar-se al pis nou. L'explosió, en canvi, va produir-se de matinada, moltes hores després que ell estigues feinejant amb el gas.

Per la seva banda, la solució del cas aigualia les pretensions de diversos familiars de les víctimes que s'havien personat en el procés per exercir l'acusació particular.

Psicosi al poble

L'explosió als «pisos del Butano» va provocar un drama a Caldes i va fer créixer la psicosis de por davant una hipotètica explosió als dipòsits de gas que, durant anys, estaven en un solar de la companyia Repsol proper al camp de futbol i les vies del tren. De fet aquests dipòsits, que donaven la benvinguda al poble quan s'hi arribava des de la N-II, estaven a poc més d'un centenar de metres dels pisos afectats. La por es va acabar l'any 1995, quan van ser desballestats.

■ La solució del cas arriba més de 14 anys després del fatal succés

■ La jutgessa va dictar la sentència de viva veu, fórmula molt poc habitual